

BALLARINES UNIVERSITÀRIES

SOBRE JOAN FUSTER I LA
GENERACIÓ VALENCIANA
DELS SEIXANTA

En el volum 14 de la correspondència de **Joan Fuster**, a cura de **Juli Capilla**, es recullen les cartes amb els autors, no tots, de la generació dels seixanta com **Lluís Vicent Aracil**, **Alfons Cucó**, **Joan Francesc Mira** o **Vicent Pitarch**, entre d'altres, i on destaquen tres alacantins: **Lluís Alpera**, **Emili Rodríguez-Bernabeu** i **Antoni Seva**. L'interès per aquests documents privats resta fora de qualsevol dubte. Hi ha informació sobre una època que va ser dura i difícil i, tanmateix, apassionant. La dècada –recordeu algunes dades– començava amb els exponents de la Nova Cançó, amb **Raimon** al davant; es produïren els primers aplecs valencianistes; aparegueren llibreries i editorials; es formaren partits –grupuscles– de signe valencianista. La irrupció d'obres com *Nosaltres, els valencians*, el 1962 de Joan Fuster, n'és també un dels seus fruits més representatius. Si ens deixem guiar pel to de les epístoles, tot s'encamina cap al naixement d'una nova etapa de la història que descobriria als valencians la seua autèntica naturalesa.

Vist des d'ara, la eufòria era absolutament infundada, però de no haver estat així, difícilment s'hagueren produït les accions que han dut a terme aquests prohoms. Cadascú es va centrar en una parcel·la de coneixement: la sociolingüística, la història, la filologia, la política... I el balanç, cinc dècades després, és certament espectacular. El primer rostre de la generació va ser, però, líric i junt a les mostres de la cançó, aparegué l'antologia *Poetes universitaris valencians*, el 1962, que donà a conèixer unes noves veus creadores. Fuster en la seua verbositat –mig profètica i mig irònica– els va anomenar «les ballarines universitàries». De tot el conjunt d'elements que mostren els personatges –amb il·lusions gegantesques– i l'època em quede amb l'energia de Joan Fuster, capaç d'empatitzar amb tots i cadascun dels autors en qüestió, de tractar-los de manera subtil i encorajadora, amb un saber i una elegància fabuloses. Si la dimensió intel·lectual de Fuster és descomunal, la faceta humana i social assoleix també unes proporcions extraordinàries. Resta ben perfilada, així, la figura de savi, grafòman, de personalitat magnètica i de compromís generós i obstinat amb el seu país i la seua gent que va ser l'escriptor de Sueca.